

THƠ PHAN NGHĨA

Nhà Thơ Phan Nghĩa là một cựu sinh viên Luật, tốt nghiệp Cử nhân luật ban Tư Pháp năm 1969, Cao học 2 ban Tư Pháp năm 1971 và Cao học khóa 6 Quốc Gia Hành Chánh , trước năm 1975 giữ chức vụ Giám Đốc pháp chế Phủ Tổng ury Công Vụ có nghĩa là Công Chức .

NỖI BUỒN

Giọt mưa nghe động hồn trong lá
Có ai buồn khi đất nước mất đi
Hồn ngọc đong đưa cõi Niết Bàn
Bao man khổ đầy quanh bếp lửa .

Huyền diệu đâu hỏi người dân Việt
Sao cúi đầu nhục nhã dưới manh nhân
Chí hiên ngang coi mạng sống gió đùa
Còn đâu nữa uống công lao Tiên Tổ
Hèn hạ lót mình chịu gót nhục
Thản nhiên cười khi đất nước mạt vong
Nhìn cảnh xa hoa lòng đời thất vọng
Mất hết rồi, dân Việt quá hèn nhi
Bao con tim, bao khối óc huyết thề
Cuối cùng rồi cũng là cơm áo
Nỗi hằn nhục suốt đời không rửa sạch
Đón đau này khổ mãi cùng ai ?

Phan Nghĩa

HẠN LY HƯƠNG

Ba mươi năm xa xứ
Không một ngày trở lại .

Nhớ dốc cầu Sài Gòn mờ sương
Ngã sáu Hàng Xanh đèn vàng vọt

Đường Thống Nhất chiều hạ mưa rào
Nhìn lá vàng me rơi đầy kỷ niệm
Còn đâu những chiều ngồi uống 33 trong hẻm Thanh Lễ
Chờ em đến , áo dài loang nắng

Nhớ cô quốc nhưng lòng không trở lại
Quê hương chìm trong tay kẻ cướp vô lương
Bất lực nhìn đất nước quần quại
Bao giờ ngục mở cho dân Việt
Thoát cảnh làm than chôn đọa đày !

Phan Nghĩ

Cổ Tự .

Mây không buồn trôi
Thành quách còn ngái ngủ
Dấu gạch buồn loang nhớ chân ai
Khung cửa long sơn
Bệ thờ phủ bụi
Cả quá thời nghi ngút trầm hương
Chờ vợ trời đất chứng nhân
Thở dài buồn thương tuế nguyệt
Nét bút sứt thay lời bệch bạch
Tiếng gió chiều như thoảng chuông đưa
Âm thâm cùng núi non
Từ bi vùi quên lãng
Thương trách thâm sự thế đổi thay
Bao hùng đông hào quang chói lọi
Những chiều tà đật đạo thiên tâm
Mưa có rơi nhưng đá chẳng mòn
Trăng có khuyết mà lòng không cạn
Vắng đâu đây âm hồi tụng niệm
Nhớ cõi lòng sấm hối từ đây
Xuyên cả sương chiều buông lãng đãng
Mái cửa thiên cong vút trong mây .

Phan Nghĩ

Vọng Cố Nhân

Em , em ở đâu ?

Ta gọi tên em khắp nẻo

Kiểm tìm em trong mộng hao gầy

Em ở Arizona nắng cháy , Texas khô cằn hay Santa Ana cuồng nhiệt

Có khi nào ân mình nơi Boston buồn thương .

Ôi , giọng nói nét mắt làn môi

Còn chút gì đọng lại hay đã nhòa theo thời gian mất mát

Từ trong tim , mạch máu cùng các thần kinh ảo giác

Hình dáng tiếng cười quẩn quít không nguôi .

Ngồi nhớ em trong nhịp đời chắt ngát

Hình hài này tàn lụn bởi thời gian

Rồi một giây tất cả mãi xa rời

Ta tìm kiếm bàn tay em sưởi ấm .

Bây giờ em ở đâu , hỏi người con gái hiền ngoan thùy my

Trong phút nào quay quắt nhớ em

Những giọt lệ hay giọng cười quá vắng

Làm tim ta lạc mất lối về .

Bây giờ em ở đâu ?

Khi hoàng hôn tắt nắng hay bình minh thức giấc

Em có nghĩ về ta như kẻ tìm trầm

Bao đắng cay bao uất nghẹn đời

Ta một lòng khắc khoải nhớ thương em !

Phan Nghĩa .